

[Alfred Hansen]

sker det af det konservative folkeparti foreslåede indsat i stedet for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 34 stemte for, 69 imod; 15 stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte [af Freddy Madsen (DKP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 19/10 77. Første behandling 16/11 77. Betænkning 11/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Forslaget drejer sig om lov om statens uddannelsesstøtte. Ved forslaget førstebehandling den 16. november 1977, altså for mere end et halvt år siden, sagde den socialdemokratiske ordfører, at kommunisterne tror, fjernelsen af banklånene vil bringe såvel staten som de studerende i den syvende himmel. Det tror vi aldeles ikke. Derimod ved vi helt sikkert, at mange studerende i den mel-

lemliggende periode føler, at de er havnet det stik modsatte sted – et sted, hvis navn jeg nok ikke må nævne fra denne talerstol. Statskassen har samtidig bidraget til, at pengeinstitutterne har det udmærket.

Kommunisternes forslag blev fremsat på baggrund af, at et enigt folketing i 1970 besluttede, at studiestøtten burde udbygges, så den faktisk kom til at dække leveomkostningerne for de studerende. Hvad er der så sket siden? Der har været forringelser, hvad vist ingen i denne sal vil benægte. Den helt store forringelse var, da man gik over til banklåne. At der så på det allersidste er kommet et lille plaster på såret i form af de 85 mill. kr., er naturligvis udmærket, men det løser ikke de grundlæggende problemer for de studerende. Og disse forbedringer var heller ikke kommet uden et vældigt pres, ikke blot fra de uddannelsessøgende selv, men også fra mange af de faglige organisationer, der får de færdiguddannede som medlemmer. Det er ikke kun dem, der ikke får arbejde med det samme, der kommer i en forfærdelig situation, det er også de heldige, som får arbejde – og det er jo dog heldigvis de fleste – der får lønnen væsentlig reduceret på grund af de store afdrag, de må kæmpe med i årevis.

Nu ved jeg, at mange har afvist dette med henvisning til, at vi venter på CUR, som jeg vil tillade mig at kalde det, det centrale uddannelsesråd. Hvor langt er man så nået dér? Man er nået netop så langt, at man først på onsdag skal tage stilling til, hvilket principielt grundlag der skal anvendes ved udarbejdelsen af konkrete forslag. Men det er hovedsagelig den langsigtede støtte, man interesserer sig for, og det vil jeg gerne gå lidt nærmere ind på, da det ikke er den langsigtede støtte, der interesserer de studerende, der står midt i studierne, eller de unge, som står over for at skulle i gang med en uddannelse. Man er ikke kommet ret langt. På et møde den 14. april kom man først rigtig i gang, og det kom man ud fra et grundmateriale, det såkaldte Tychsens notat, hvori der fremdrages tre hovedaspekter omkring Statens Uddannelsesstøtte. Det går på rekruttering og ligestilling, dimensionering og livsindkomst samt indkomstfordeling. Diskussionen af disse hovedaspekter foregår med udgangspunkt i CURs forestillinger om uddannelsessystemet i 1990 som beskrevet i U 90, som vi skal behandle senere i dag. Det bety-